

Danskeren.

„Danskeren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag

Fredags-Udgave.

„Danskeren“ koster kun \$1.50 per Aargang.

Nr. 25.

Blair, Nebr., Fredag d. 27. Marts 1903.

12te Aarg.

Senatet adjournerer.

Panama-Kanal-Traktaten og Reciprocitytraktaten med Cuba begge ratificerede.

Regeringens Traktater med andre Lande er først guldige, naar de er godkendte af Senatet. Ved den 57. Kongres' Slutning var Traktaterne med Cuba om Gensidighedsandel og med Columbia angaaende Panama-Kanalen ikke gennemgaaede. Derfor sammendatte Præsidenten Senatet til Ekstra-session. Denne varede imidlertid ikke længe. Den 19. Marts var begge disse Traktater godkendte. Traktaten mellem os og Cuba ratificeredes med 44 Stemmer mod 22 og Panama-Traktaten med 73 mod 5.

Den næsten 80 Aar gamle Senator Morgan fra Alabama viste vedholdende og kraftig Modstand mod Kanal-Traktaten. For Ekstra-sessionen begærede man, at han allerede havde talt 200,000 Ord og fyldt 150 Sider i Kongressens Record, hans sidste Tale paa 50,000 Ord, og han var beredt paa en god Tale mere. Det gjorde i alt Halv Manden berømt paa hans gamle Dage, men det var ogsaa alt; thi da det kom til Afgørelsen, faldt Stemmerne som sagt.

Naar samme Traktat nu bliver ratificeret i Columbia Senat, saa er den Lov.

Det fortælles, at Vermont Morgan og John B. McDonald er i Færd med at danne et Syndikat og vil bygge paa Kanalen. De vil tilbyde at bygge Kanalen for \$135,000,000, som Spooneraktens siger, der maa gives for at grave Vandvejen.

Hvad Strejken kostede.

Ogsaa det har Kommissionen undersøgt — tilføds da. Minejernes Tab er beregnet til \$46,100,000, Arbejdernes til \$25,000,000 i Lønningstab og Fragtkompagnierens til \$28,000,000, — altsaa op imod 100 Mill.

Men hvad har saa Rusforbrugene tabt? Hvem vil beregne os det? Vi ved, at Anthracit-Kul har kostet omtrent dobbelt saa meget som i de senere Aar, i alt Fald her ude i Vesten.

Og saa Kommissionens Arbejde? Nu vel, Tilfuerne maa jo gerne betale for et andet Stuepæl, hvorfor saa ikke ogsaa for dette!

Men saa kan det jo da ogsaa spørges, om Landet har faaet Valuta for sit Udlaag. Det er vel ikke saa let at svare paa. Men noget er der sikkert vundet.

Varierne i Sagen har sikkert vundet ikke saa lidt. Arbejderne har vundet meget. De har vundet 10 Procents Lønforhøjelse, 10 Procents Afdrag i Arbejdsstid og Ret til sin Part af Forretningen, naar Kullene stiger over den almindelige Pris. Og de har vundet Anerkendelse som en Magt. Not er Arbejderforretningen ikke ligesom anerkendt af Kommissionen, men saa godt som. Den er da ikke fordømt.

Desuden har Arbejderunionen sikret lært en god Lektie med Hensyn til god Opførelse. Arbejderne kan nok i Reglen gøre Regning paa Presens og Follets Sympathi, men dog kun, naar de følger Lov og Ret. De kan ikke klare deres Sag alene med Mandstrykke eller den tykke Magt. Før de lærer det, kan i Grunden ingen hjælpe dem, saa det forslaaet.

Og Arbejdsgiverne har sikkert ogsaa vundet noget. Maaft det dog ikke saa let kan regnes i Penges Værd. De har nok lært, at de ikke saa helt og fuldt er Samfundets Herter, men snarere bare betjente, — at Børdierne ikke alene findes i deres Miner og i deres Spekulationsstaten, men tillige i Arbejdernes Muffeltrakt og Digtighed. De trængte jo til at faa en grundig Lektie i den Grundfærdighed, at alle

Mennesker er stabe med lige Ret til at leve og ernære sig af hver sit Arbejde. Og hvad Samfundet saa har vundet, det kan vi ikke maale, men enhver Reform af Betydning koster, men naar den er gennemført, er alle i Reglen enige om, at den ikke kostede for meget. Dette Land og, flere med os, er tilfærd ved denne Strejke og dens Afgørelse naaet et Skridt fremad mod Løsningen af Spørgsmaalet om det rette Forhold mellem Kapital og Arbejde.

Røden i Finland vokser.

Gennem „The Christian Herald“, Bible House, N. Y., har vi modtaget følgende Telegram:

Haparanda, Sverige, 17. Marts. Dr. Louis Klopsch tilligemed „The Christian Herald's“ fjerde Hjælpeexpedition rejste i Dag over Sverriges Grænse ved Haparanda, hvor de hilsendes af Befolkningen med storartet Ovationer i Sang, Tale og Bøssi samt med Blomsterdecorationer, hvorigenem man vilde tillægge dem den hjerteeligste Taal for Hjælpen fra Amerika. Disse Ovationer gentoges i hver By fra Helsingfors til Tornea paa Finlands Grænse.

I Tornea var Ankomstdagen offentlig Feriedag. Alle Stoler lukkede og hele Befolkningen samlede ved Raadhuset for at bringe Ekspeditionen begejstrede Velkomsthilsener. I Følge med Dr. Louis Klopsch var Missen Willets af New York, Professor Reuter af Helsingfors Universitet og Robert Alapens, Stolebirektor af Haparanda. Borgmesteren i Tornea, Medlemmer af Gejstligheden samt et Udvalg af Egens Rigsdagsmænd bød Ekspeditionen velkommen til Sverrig.

Ekspeditionen har i tre Uger gennemrejst største Delen af det nordlige Finland paa Slæder og den rapporterer, at Hungersnøden gradvís er i Tiltagen baade i Haardhed og Udstrækning. Endog saa faa langt mod Syd som paa 62. Breddegrad, ved Jbensalmi, hersker der grufulde Tilstande. Hundreder af Bøen beder om Brød fra Dør til Dør. Starlagensfeber og Raskinger raser epidemisk. Dette Hundrede Dødsfald har allerede fundet Sted.

Og faa Kommissionens Arbejde? Nu vel, Tilfuerne maa jo gerne betale for et andet Stuepæl, hvorfor saa ikke ogsaa for dette!

Men saa kan det jo da ogsaa spørges, om Landet har faaet Valuta for sit Udlaag. Det er vel ikke saa let at svare paa. Men noget er der sikkert vundet.

Varierne i Sagen har sikkert vundet ikke saa lidt. Arbejderne har vundet meget. De har vundet 10 Procents Lønforhøjelse, 10 Procents Afdrag i Arbejdsstid og Ret til sin Part af Forretningen, naar Kullene stiger over den almindelige Pris. Og de har vundet Anerkendelse som en Magt. Not er Arbejderforretningen ikke ligesom anerkendt af Kommissionen, men saa godt som. Den er da ikke fordømt.

Desuden har Arbejderunionen sikret lært en god Lektie med Hensyn til god Opførelse. Arbejderne kan nok i Reglen gøre Regning paa Presens og Follets Sympathi, men dog kun, naar de følger Lov og Ret. De kan ikke klare deres Sag alene med Mandstrykke eller den tykke Magt. Før de lærer det, kan i Grunden ingen hjælpe dem, saa det forslaaet.

Og Arbejdsgiverne har sikkert ogsaa vundet noget. Maaft det dog ikke saa let kan regnes i Penges Værd. De har nok lært, at de ikke saa helt og fuldt er Samfundets Herter, men snarere bare betjente, — at Børdierne ikke alene findes i deres Miner og i deres Spekulationsstaten, men tillige i Arbejdernes Muffeltrakt og Digtighed. De trængte jo til at faa en grundig Lektie i den Grundfærdighed, at alle

DANSKEREN, Blair, Nebr.— We beg to acknowledge receipt of your esteemed favor of the 12th inst. enclosing Draft for \$125.00 for the benefit of the famine stricken people in Finland, which sum will be forwarded with our next remittance.

Very cordially yours,
THE CHRISTIAN HERALD.

Dr. Mile's Anti-Pain Pills.

Et hurtigt, sikkert og paalideligt Middel for Igg eller nervøs Hovedpine, Miglme, Mavespine, Neuralgia, Revmatiske, Irregulariteter, Spændthed, Gigt, Sciatica, Indeholder ingen Opium eller Morfin og efterlader ingen skadelige Eftervirkninger. 25 Pills i en Pakke eller leveres af Dr. Miles' Medicine Co., Elkhart, Indiana.

Død under Henrykkelse.

Morristown, N. J., 25. Marts. Mrs. J. M. Reeve af Succasunna, som havde befundet sig i en Henrykkelsestilstand i 5 Dage, er død. Nogle faa Minutter før hun døde, og medens Familien var forsamlet omkring Syge sengen, aabnede hun Øjnene og sagde med svag, men klar Stemme: „Min Sjæl har alt for længe været holdt fangen i dette Vertempel. Mine Venner, i det store Hinfæds er der Fred og Lykke; jeg er der og kan se eder alle, tendende eder alle og fortælle eder, at vi skal mødes der. Far og Mor er sammen med mig nu. Farvel.“

Mrs. Reeve lukkede sine Øjne, aandede svagt nogle faa Minutter og var død.

Omaha-Diamanter.

Omaha, Nebr., 25. Marts. To Mand kom i Saar Eftermiddag ind i N. B. Hubermans Butik og bad om at se paa nogle Diamanter til et Beløb af \$5,000, og medens de stod og bestuede dem, blev Betjenten kaldt til Telefonen. Da han var færdig der, kom han tilbage og opdagede, at de to Mand var forsvundet med Diamanterne.

Oscar II.

Saa er da endelig „Oscar 2.“'s Passagerer kommet til Amerika efter mange Genvordigheder, og alt er for saa vidt løst heldigt af. Et angit Skibdepart fra Silleboreggen, der stude til Washington, Nebr., havde Bilet her til Blair, hvor de antom i Morgaars og overnattede hos Pastor S. P. Berntsen, inden Rejsten fortsattes til Erdemaaleet.

De Uge var ikke i nogen Maade fordomme af Rejsten, men betragtede tværtimod Turen til Norge som ret interessant. Appelfinerne var for Tiden modne der, og man kunde købe et Dussin for 1 Cent.

Med „Groszer Kurstier“ var Turen ganske vist lidt mindre behagelig, fordi Passagerantallet var for stort, og Forplejningen ikke saa god som paa „Oscar 2.“; men det gik dog an.

En anden Sag er det, at „Scandinavian-American Line“ — der selvfølgelig ikke bør dables, fordi den rammes af et Uheld, der lige saa let kunde have ramt enhver anden Linie — dog næppe kan siges at have handlet fuldstændig „fair“ overfor Passagererne og bisædes mange Slagtinge paa begge Sider af Atlanterhavet. Først et ganske fejlagtigt Telegram, og dernæst kun 10 — siger og skriver ti — Ord om de mange Menneskers Stæbne. Et Selskab som „Scandinavian-American Line“ bør have „rent Mel i Pøsen“ og „alle Rørene paa Bordet“, hvis Amerika og Europa skal bevare Tilliden til det.

Dreder sin Fader.

Chicago, 26. Marts. Ray Jackson, 19 Aar gammel, fød i Dag sin Fader i Hjemmet og har efter al Sandsynlighed faaet ham dødeligt. Den ældre Jackson, som var stærkt paavirket af Spiritus, var i Færd med at mishandle sin Hustru, da Sønnen kom hen til Urdfætning paa de uhyggelige Maade. Ray vilde derpaa melde sig selv til Politiet, men paa Moderens Bøn undlod han det. Han blev senere arresteret.

Børns Arbejde i Minerne.

Harrisburg, Pa., 26. Marts. Senatskomiteen for Miner og Minearbejde besluttede i Aftes varmt at anbefale det Lovforslag, hvorved Børns Arbejde med Hensyn til Minearbejde forbydes til 16 Aar for indvendigt Arbejde og 14 for udbvendigt.

Omahas „Surveyer“ død.

Denver, Col., 26. Marts. William N. Beyers, en af Colorados Pionerer og Grundlægger af „The Rocky Mountain News“, det første Dagblad i Denver, døde i Saar, ramt af et apoplektisk Anfald. Han blev 72 Aar gammel.

Mr. Beyers var født i Ohio 22. Februar 1831, og i sine yngre Dage var han „Surveyer“ i Iowa og andre vestlige Stater. Som „County-Surveyer“ var han med til at planlægge og udfylte største Parten af Omaha. I Aaret 1859 rejste han til Denver, hvor han sammen med to andre stiftede „The Rocky Mountain News“.

Buens Senior død.

Dshofsh, Wis., 24. Marts. W. W. Wright, som var den ældste Indbygger i Dshofsh, er død. Wright-Familien ejede en Gang 500 Acres Land, indbefattende hvad nu er Buens formentlige Forretningsstrøg. Wright var født i New York Stat i 1817 og kom til Wisconsin i 1836. Det var paa Wrights Homestead, at Navnet Dshofsh blev givet Bhen for 63 Aar siden.

Snestorm.

Prairie du Chien, Wis., 24. Marts. Sne kommer Sne er falden her, og Snestormen vedvarer. Fra Lantshylen meldes der om Snefog, saa Vejene er ufremkommelige.

Jefferson, Wis., 24. Marts. Efter flere Ugers Foraarsvejr begyndte det først at regne og siden at sne. Vi har derfor nu haft Arets første Snestorm. Termometret er falden 20 Grader.

Nedbrændt College.

Canton, Mo., 24. Marts. Christian College, tilhørende Disciple Church, blev ødelagt ved Ibebrand i Saar. Colleet blev grundlagt for 55 Aar siden og havde 200 Studenter. Tabet anslaaes til \$50,000.

Kommer ikke til København.

Washington, D. C., 25. Marts. Den nordatlantiske Skvadre kommer ikke til at besøge de europæiske Farvande til Sommer. Krydstogtet bliver bare udstrakt til Norge. Præsident Roosevelt har derfor med Taal afslaaet Keiser Wilhelms Indbydelse til Flaaden til at besøge Kiel.

Stor Vandfød.

Oconto, Wis., 25. Marts. Oconto River er gaaet over sine Bredder, og alle Buens Gader er fyldt med Vand. Mange af Gaderne er ufremkommelige og afstængt for al Trafik. Flere Heste er bleven fiddende i Sølen.

Bandet har naaet lige op i Residensdistriktet, og mange af Indbyggerne har maattet forlade deres Hjem, da deres Kældere staa fulde af Vand. Flere Vaaningshuse er omringet af saa dybt Vand, at det er umuligt at komme til dem.

I Forretningsstrøget er det lige saa galt, og Gjærne har maattet flytte alle deres Varer ud af Kælderne.

Floben har naaet det højeste Punkt i sin Historie og stiger fremdeles. Enhver Familie havde sit Udsagn, og den første Kilde i det burde være T. Wood's Norway Pine Syrup, Naturrens Midde med Hoste og Koldfeber.

Udlandet.

Universitetskandalen i Lund.

Bestylningerne mod Docent Lidfors' ganste ugrundede.

Den forleder her i Bladet omtalte Standale fra Lund viser sig at have følgende Sammenhæng: Ved et forleiden afholdt Fakultetsmøde stude netop Professor i Botanik Bengt Jönsson foreslaa Docent Bengt Lidfors som Vitar for den anden botaniske Professor, Murbeck, medens denne for længere Tid begav sig ud paa en Ekspedition. Men før end Sagen kom til Forhandling, kaldte Fakultetssekretæren, Docent Stille, 4 Professorer til Side og meddelte dem fortroligt det om Docent Lidfors' verserende Røgte. Dette havde til Følge, at en anden Docent, Ljungström, valgte til at varetage Professoratet.

Imidlertid var Bestyrelsen mod Docent Lidfors' af en saa løs Karakter, at han end ikke vidste noget om den foreslaadne Standale, før han fik den berettet samtids med Fakultetets Afgørelse, og han tillige med Lethed kunde bevise sit Alibi under Affæren. I berettiget Harme mod den, der havde bragt det stammelige Røgte til Lorns og derved udelukket ham fra en Stillning, der vilde kunne faa den største Betydning for hans Chancer ved en eventuel Professorats Besættelse, skændede han straks Docent Stille og krævede ham dømt en Stadeskærlatning, der skulde tilfalde — Lunds botaniske Institution og saaledes vilde udelukke Mistanken om, at han vilde benytte Situationen til egen Fordel.

Forhaabentlig faar Docent Lidfors' da den i Dødsprøjsning, han fortjener, naar Retten har afsagt sinkendelse.

De forhekjede Klotter.

Om Opfinderen af den traadløse Telegraf fortæller det italienske Blad „Tribuna“:

Da Marconi besøgte den tekniske Skole i Livorno, bode han hos samme Familie som to Latinsolearere. En Dag lod Marconinden Lejligheden forsynes med elektriske Klotter og spurgte saa sine Logerende, om de var tilfreds med denne nye Indretning. „Ja ja“, svarede Marconi, „men Elektrikerne havde virtuelig ikke haft Behov af forstyrre os saa længe og omspænde hele Huset med deres Traade; jeg forpligter mig til i saa Lejlighed at faa hvidten som helst Klotte til at ringe — ogsaa uden Traad.“

Det ansaa de to Latinsolearere først for en Spøg; men da Marconi fastholdt sin Paastand, erklærede de ærgreligt, at hvis han ikke kunde bevise, hvad han havde sagt, var han en forfængelig Pralhans. Marconi svarede imidlertid: „Kom i Morgen tidlig ind paa mit Værelse, saa skal De saa bevise.“

Da Latinsolearerne den næste Morgen punktlig indfandt sig, gav Marconi dem ene af dem et Klottefast, paa hvilket en Klotte var anbragt, og anmodede ham om at stille dette Klottefast i et eller andet Hjørne. Den anden fik en Klotte med den Armobning om at lægge den, hvor han vilde. Han lod sig ikke dete fige to Gange, men lagde den snart paa Sengen, snart paa Bordet, snart paa Stabet. Saa snart han havde lagt den fra sig, begyndte Klotten at ringe, „som fornytt.“

Begge Lærerne udfandt stadig nye Komplikationer for Klotten og Isb derved omkring i Værelset og sagte om de formentlige Traade, som de ingen Steds kunde finde.

Til sidst blev de trætte, men vilde alligevel ikke erklære sig for overvundne eller overbeviste. De forlod Værelset og gik ned paa Gaben, hvor de først gik frem og til-

bage uden at sige noget; saa paa en Gang løflebe de Hovedet, trak paa Stulbrene, og saa jagde den ene til den anden:

„Har Du set, hvorledes han holdt os for Nar? Og dog gab jeg vide, hvor Traadene var!“

Kong Edward syg.

Liverpool, 26. Marts. Dagsposten bringer Efterretning om, at Kongens Tilstand er meget nedtrykt, og at det kun er ved energist Opbydelse af alle Kræfter, han ser sig i Stand til at udføre sit officielle Arbejde. Lægerne tilføjer ham hver Dag.

To Hundrede Aar.

Russiske Blade meddeler, at der paa Cafaretiet i Staden Tomsk findes en Bonde, der nylig har fyldt sit 200. Aar. At han virkelig er saa gammel, fremgaar af Dokumenter, som han er i Besiddelse af.

Han har et Paa, dateret 1763, hvilket angiver et form 60 Aar gammel. Han har været Entemænd i 123 Aar, og hans Hustrus Dødsattest viser, at hun døde Aar 1780 efter 47 Aars Egetest. Hans Søn døde 1824 i en Alder af 90 Aar.

Denne Methusalem mindes, at han har set baade Peter den store og Kejsende Katharina.

Franke Vandfald.

Paris, 26. Marts. Med Niagara-faldets Anvendelse som Driekraft for Nje har den franske Landbrugsminister udnaevnt en Kommission til at undersøge de forskellige Vandfald i Alpenne og Pyrenæerne, og det er hans Hensigt naareft muligt at sege disse udnyttet, særlig som Driekraft for Statsbanerne.

Det ulmer i Spanien.

Madrid, 26. Marts. Et Møde med 5,000 Deltagere valgte i Saar Professor Salmeron til Fører for det republikanske Parti. Salmeron erklærede paa Mødet, at det var hans Hensigt jeblikkelig at begynde med Arbejdet paa at gøre Spanien til Republik. Mødets Sekretær ophvste, at 20,000 Landarbejdere havde sluttet sig til Partiet.

Præsident Castro resignerer.

Venezuelas Præsident, Castro, har frasagt sig Præsidentembedet. Det telegraferes fra Caracas under 22. Marts, at han overgav sin Resignation i Hænderne paa Kongressens Formand, efter at han havde oplyst sig til Præsidentembedet.

Man synes ikke at vende Grunden til dette Skridt. Men der hmytes om, at han skal være raadet dertil af sine Venner for des bedre at forberede sig Genvalg.

Byrådsvalg i København.

København, 25. Marts. Byrådsvalgene i Dag resulterede i et fuldstændigt Nederlag for Socialistpartiet, der nylig indfattede Finansborgmesteren. Nederlaget skyldes Regeringspartiets Gøjsning, der atter er bittert af den Omstændighed, at Socialisterne agter overtaar at optilte deres egne Kandidater til det foreslaaende Folketingsvalg i Juni Naaneb.

Staten Ohio When Toledo

Frank J. Cheney forerger, at han er del af det Problem af Frank J. Cheney & Co., der driver Forretning i When Toledo, for nærmere County og Stat, og at samme Firma vil betale en Sum af et Hundrede Dollars for hvert eneste Tilfælde af Atalarth, der ikke kan helbredes ved Brug af Hall's Cathartic Cure.

Frank J. Cheney, 212 E. Ohio St., Toledo, Ohio.

Beholdt for mig og ubetrukket i min Hænder alle den 6te December 1899.